

תת"ע 690/10/18 - מדינת ישראל נגד יהודה אוזדובה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 690-10-18 מדינת ישראל נ' אוזדובה

לפני כבוד השופט אלעד שור	
המאשימה:	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים:	יהודה אוזדובה

החלטה

בפני בקשה להורות על התיישנות עבירה.

מדובר בעבירת מהירות מסוג ברירת משפט, אופן האכיפה היה באמצעות מצלמת א' 3. לפיכך המסגרת הנורמטיבית הרלוונטית הנה האמור בסעיף 239א(ב) תוך הפנייה לסעיף 225א(א1) לחסד"פ הדין בהתיישנות מקוצרת של 4 **חודשים**, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס לא נשלחו לנהג ממועד ביצוע העבירה.

בענייננו טוען ב"כ המבקש כי אישור המסירה אשר הוצג לו על ידי המשיבה הנו אישור מסירה חסר, לטענתו פרט למילה "עזב" אין אינדיקציה מי מסר ומתי, ב"כ המבקש מסתמך על פסיקה הקשורה בתקינותם של אישורי המסירה, פסיקה החוזרת על עצמה כעולה מעפ"ת 22438-05-18 **מורדכיב נ' מדינת ישראל**, שם חזר על הדברים כבוד השופט רענן בן יוסף והדגיש את הצורך להקפיד למלא את כל הדרישות באשר למסירה הקובעת אחריות, זאת ועוד, ב"כ המבקש הציג תמצית רישום ממשד הפנים התואם את הרישום אשר הוגש על ידי המשיבה מהמערכת המשטרתית שירת הסירנה לפיה, המבקש שינה את כתובתו ביום 13/12/17, קרי, לטענת המשיבה חצי שנה לאחר שנשלחה אליו ההודעה על ביצוע העבירה.

לפיכך, טוענת המשיבה כי חזקת המסירה שאותה קובע סעיף 44א' לחסד"פ, לענין עבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק, קרי בעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן.

דהיינו, לשיטתה של המשיבה, אי שינוי הכתובת מיד עם עזיבת מקום המגורים כמוהו כהמנעות מלקבל את דבר הדואר.

ברם, מאין למשיבה מתי עזב המבקש את הכתובת? שכן בפני בית המשפט קיים רישום מאת משרד הפנים לפיו בעת המשלוח הדואר הרשום המבקש התגורר ברחוב יותם 3, אשקלון.

בהמ"ש 7171-01-18 אשר הוגש בתיק זה, דן בעניין זה כבוד השופט דן סעדון ולמעשה האריך את המועד להשפט בכותבו "לאור האמור ומכיוון שקיימת ראיה לכאורה לכך שהמבקש התגורר ברחוב יותם 3 אשקלון בעת משלוח הדו"ח למען זה עובר הנטל למשיבה לסתור ראיה לכאורה זו, המשיבה לא הביאה כל ראיה לסתור ומשכך דין הבקשה להתקבל".

אין לי אלא להסכים עם דברי כבוד השופט סעדון שהרי גם בבקשה זו עסקין באותו אישור מסירה ובטענה לפיה המבקש לא קיבל את ההודעה בדבר ביצוע העבירה מסיבות שאינן תלויות בו ולא הוצגה בפני כל ראיה, פרט לאישור מסירה חסר, לכך שהמבקש לא התגורר בכתובת הרלוונטית בעת משלוח ההודעה, ומאחר ואלו הם פני הדברים הרי שדין הבקשה להתקבל.

כאמור אני מקבל את הבקשה וקובע כי חלה התיישנות על הדו"ח נשוא הבקשה ומורה על מחיקת כתב האישום.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשע"ט, 03 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.